

- u njegovom srcu još uvek bilo neodumice oko toga da li će vesti s fronta značiti pobedu ili poraz. Ah, nestalo je nešto više od evroazijske vojske! Mnogo se toga promenilo u njemu od onog prvog dana u Ministarstvu ljubavi, ali konačno, neophodna, lekovita promena se do tog trenutka još nije odigrala. Glas s telekrana i dalje je sipao svoju priču o zarobljenicima, plenu i pokolju, ali vika s ulice beše malo zamrla. Kelneri su se vraćali svome poslu. Jedan od njih priđe s bocom džina. Sedeći u svom blaženom snu, Vinston nije obraćao pažnju na njega dok mu je ovaj punio čašu. Više nije ni trčao ni klicao. Nalazio se ponovo u Ministarstvu ljubavi, gde mu je sve bilo oprošteno, gde mu je duša bila bela kao sneg. Nalazio se na optuženičkoj klupi, priznavao sve, pokazivao svakog. Koračao je hodnikom obloženim belim pločicama, s osećanjem da hoda po suncu, i s naoružanim stražarom za leđima. Dugo očekivani metak mu je prodirao u mozak.

On se zagleda u ogromno lice. Četrdeset godina mu je trebalo da sazna kakav je to osmeh sakriven ispod crnih brkova. O svirepog, nepotrebnog nesporazuma! O svojeglavog samoizgnanstva od roditeljskih grudi! Niz nos mu pročuše dve suze s mirisom džina. Ali bilo je u redu, sve je bilo u redu, borba je bila završena. Bio je izvojevao pobedu nad sobom. Veleo je Velikog Brata.

PRILOG: PRINCIPI NOVOGOVORA.

Novogovor je bio zvanični jezik Okeanije, stvoren da bi zadovoljio ideološke potrebe englsoca, ili engleskog socijalizma. Godine 1984. još nije postojao niko ko je upotrebljavao, bilo usmeno bilo pismeno, Novogovor kao svoje jedino sredstvo opštenja. Novogovorom su bili pisani uvodnici u Tajmsu, no oni su predstavljali fours de force, koje je mogao obaviti samo specijalist. Očekivalo se da će Novogovor konačno zameniti Starogovor (ili standardni engleski, kako bismo ga mi nazvali) otprilike do 2050. godine. U međuvremenu je on sve više osvajao, s tim što su članovi Partije nastojali da sve češće upotrebljavaju novogovorske reči i gramatičke konstrukcije u svakodnevnom govoru. Verzija koja je bila u upotrebi 1984. godine i sistematizovana u devetom i desetom izdanju Rečnika novogovora, bila je privremena; sadržala je veliki broj suvišnih reči i arhaičnih oblika koje je kasnije trebalo izbaciti. Mi ćemo se ovde baviti konačnom, usavršenom verzijom, sistematizovanom u jedanaestom izdanju Rečnika.

Svrha Novogovora je bila ne da samo da sredstvo kojim bi se izražavala filozofija i duhovne navike sledbenika englsoca nego da onemogući sve ostale načine mišljenja. Namera je bila da, kad Novogovor bude prihvaćen jednom zauvek a Starogovor zaboravljen, svaka jeretička misao -to jest, misao koja bi bila u neskladu s principima englsoca - bude doslovno nepomisliva, bar u onoj meri u kojoj zavisi od reči. Rečnik Novogovora je bio sastavljen tako da da tačan i često veoma suptilan izraz svakom značenju koje bi član Partije legitimno želeo da prenese sagovorniku ili čitaocu, isključujući pri tom sva druga značenja kao i mogućnost da se do njih dođe posrednim putem. To se postizalo delimično izmišljanjem novih reči, no pre svega izbacivanjem nepoželjnih reči i uklanjanjem neortodoksnih značenja iz preostalih reči; čak uklanjanjem svih sekundarnih značenja ukoliko je moguće. Navećemo jedan primer. Reč sloboden je postojala i u Novogovoru, ali se mogla upotrebiti samo u rečenicama kao što su 'Ovo sedište je slobodno' ili 'Biću tako sloboden da vas zamolim za jedan žilet'. U starom smislu 'politički sloboden' ili 'intelektualno sloboden' nije se mogla upotrebiti, pošto politička i intelektualna sloboda više nisu postojale ni kao pojmovi, zbog čega su nužno bile bezimene. Sasvim nevezano s izbacivanjem jeretičkih reči, sužavanje rečnika je bilo samo sebi cilj; nijednoj reči koja nije bila neophodna nije se dopuštalo da